

Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg tillade mig at oplæse, hvad den højtærede Minister sagde i den Henseende. Hans Ord faldt saaledes: „Af hvad jeg udtalte ved første Behandling her, kunde man med temmelig megen Sikkerhed slutte — det blev vistnok ogsaa udtalt udtryffeligt af mig — at Sagen var under Forhandling med de udenlandste Myndigheder. Det var den allerede, før Rigsdagen traadte sammen, og før altsaa Spørgsmaalet var rejst her. Der var da allerede blevet forhandlet med den lokale Jærnbandedirektion i Altona, med hvilken man den 20de September tog en foreløbig Stilling til Spørgsmaalet og derefter ved Forhandling den 12te Oktober naaede Udsigt til et Resultat. Der blev ved denne Lejlighed fra dansk Side udtalt, at man kunde gaa med et ganske nyt Tog fra Bamdrup til Randers og derfra kunde gaa Nord paa med Benyttelse af bestaaende eller ændrede Tog, saaledes at Routen blev meget væsentlig forbedret. I Randers vilde man da være allerede omtrent Kl. 10 Formiddag.“ Nu er der ingen Tog, der gaar fra Randers Nord paa paa den Tid før Kl. 11.30 Min., og naar det skulde være et bestaaende Tog, der skulde benyttes, kunde jeg jo da ikke slutte andet, end at det maatte være dette bestaaende Tog. (Ministeren for offentlige Arbejder [Zingerslev]: Eller „ændrede Tog“, det staar der jo tydelig nok!). Ja, vel „ændrede Tog“, men dette kan da i hvert Fald ikke gaa før Kl. 10, og jeg kunde for øvrigt ikke tænke mig, at Ministeren vilde lægge et nyt Tog ind, saa at vi skulde have 3 Persontog Syd fra og slet intet Godstog. Der kommer et Persontog eller blandet Tog til Frederikshavn Kl. 12.40 Middag og et Kl. 12 Aften, og det eneste Tog, vi have derimellem til Frederikshavn, er det saakaldte Godstog, som kommer dertil Kl. 9.40 Aften. At det skulde være Ministerens Hensigt at lægge et tredje Persontog ind imellem, tænkte jeg mig ikke. Men i ethvert Tilfælde vilde dette Tog ikke kunne naa Frederikshavn saa tidlig, at det vilde have nogen Betydning for Forbindelsen med vore Naboer Nord paa, thi det er jo saa, at skal Toget saa nogen Betydning, maa det være i Frederikshavn allerede ved Middagstid, for at Dampskibsforbindelsen kan fortsættes derfra ad Norge til. Nordmændene stille jo det Krav for Dampskibsforbindelsen fra Frederikshavn, at Skibet skal gaa fra Frederikshavn ved Middagstid, for at naa Norge inden Aften. Og naar Forbindelsen skal saa Betydning for den gennemgaaende Trafik,

ser jeg ikke Bøttere, end at det vil være nødvendigt at lægge et Tog saaledes, at det kan have Gennemgang fra Hertugdømmerne, fra Thykland, og naa Frederikshavn ved Middagstid, saa at det kan saa Forbindelse med Dampskibsrouuten ad Norge til. Et senere Tog vil ikke saa den Betydning for den gennemgaaende Trafik. Jeg tror, at det var fuldt berettiget at slutte, at et saadant Tog ikke vilde kunne betale sig, og at det altsaa var rimeligt, at Thyterne sagde Nej til, at de ikke vilde indlade sig paa at lægge et Tog igennem Hertugdømmerne efter den Plan. Den ærede Minister udtalte ved 1ste Behandling af Finansloovforslaget, at et Tog til Randers vilde koste 150,000 Kr. Den ærede Minister sagde ganske vist ikke, at vi ikke havde Raad dertil, men han sagde, at det vilde bringe Statskassen en saadan Udgift som nævnt og ikke vilde bringe nogen Indtægt, og det er jo let forstaaeligt, at naar den ærede Minister her har den Opfattelse, at det ikke vil bringe vor Statskasse nogen Indtægt, saa vil det heller ikke kunne bringe Thyterne nogen Indtægt; at de kun skulde gaa ind paa denne Ordning af Humanitetshenyn over for Syderne, kan man jo ikke vente. Men det er min Overbevisning, at hvis man kan lægge et Tog ind, der naar Frederikshavn ved Middagstid, og som udgaar fra Hamborg samtidig med det, der fortsættes med Dampskibet over Kiel—Korsør, saa vil denne Route saa Betydning for den gennemgaaende Trafik og virkelig bringe et andet finansielt Udbytte end det, som den højtærede Minister her har forudsat. Naar jeg udtalte, at den højtærede Ministers Indvending maatte være begrundet i, at vi ikke skulde have Raad dertil, saa var dette naturligvis kun en Fortolkning af mig, idet Ministeren ikke har brugt dette Udtryk, men jeg forstod den højtærede Minister saaledes, at naar han sagde, at det ikke vilde give nogen som helst Indtægt, saa maatte det vel være det finansielle Spørgsmaal, Ordningen strandede paa, og det laa virkelig i den højtærede Ministers Ord den Gang, at man ogsaa skulde se hen til det finansielle Spørgsmaal ved saadanne Forandringer af Togplanen. Om det forsvarlige deri, udtalte den højtærede Minister ikke noget, men at Toget ikke vilde bringe nogen Indtægt, gif hans Udtalelse den Gang ud paa. Jeg skal ikke komme dybere ind herpaa. Jeg tror nok, at jeg har opfattet den højtærede Minister nogenlunde rigtigt, og jeg tror ikke, at den højtærede Minister var berettiget til at sige, at jeg albeles havde misforstaaet ham. Jeg